

FÆRØYENE 1. - 5. JULI 2019

Denne gangen gikk turen til Færøyene, som ligger omtrent midt mellom Norge og Island. De er en del av Danmark, men de har et omfattende selvstyre. Vi reiste med [SAS](#) via København. Flyet gikk om morgenen den 1. juli, så for å slippe å reise så tidlig om morgenen fra Kongsvinger, så reiste vi like godt til Gardermoen dagen før. Vi parkerte bilen på [Gardermoen Parkering](#).

Vi overnattet på [Park Inn by Radisson Oslo Airport Hotel West](#). Det ligger rett ved siden av Gardemoen Parkering.

Det ble tid til et glass vin og en kikk på nyheter på PCen før restauranten åpnet.

Jeg hadde grillet sjøkreps som forrett.

Nam.

Som hovedrett hadde jeg indrefilet med grønnsaker og gratinerte poteter.

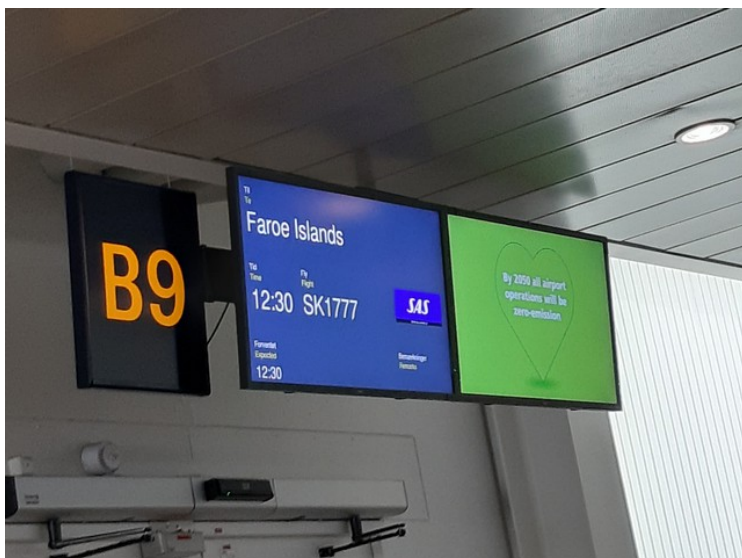

Anne Berit hadde laks.

Dagen etterpå fulgte vi Shuttle-buss S33 til flyplassen. Flyet gikk klokka 10.00 og var på Kastrup klokka 11.10. Her ble det litt ventetid. Flyet gikk klokka 12.30 og var på Færøyene klokka 13.45.

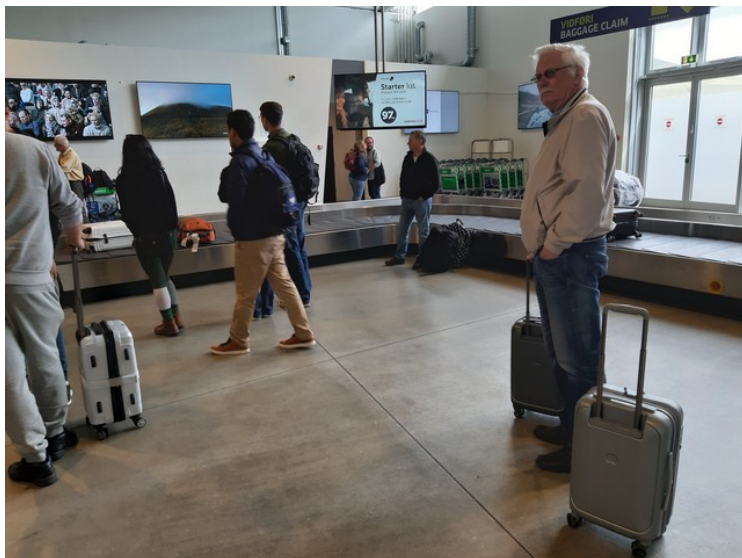
Her er vi på Kastrup. Jeg sjekker om flyet er i rute.

Her er vi ved riktig gate for ombordstigning.

Så var vi på Færøyene.

Så var det å vente på kofferten.

Det er bare en flyplass på Færøyene. Den ligger på ei øy som heter [Vágur](#) og heter [Vágur lufthavn](#). Den ble bygget av britiske styrker under andre verdenskrig og første flyet landet der høsten 1942. Etter krigen ble den forlatt og den ble ikke tatt i bruk igjen før i 1963.

Her står bilen, som vi leide av [62°N](#). Det var en Nissan Quasquai.

Her har jeg satt meg inn i bilen og justerer setet mens Anne Berit tar bilde av meg utenfra. Alle slags reflekser i vinduet.

Litt om Færøyene:

Færøyene består av 18 øyer av vulkansk opprinnelse.

Skydannelser omkring de høye fjellene og tåke forekommer hyppig. Øyene er for det meste gresskledd med mange villblomster. Det finnes ikke naturlig trevekst.

Fiskeriene og havbruket er de fremste næringsveiene på Færøyene. Sauehold har liten kommersiell betydning etter at fisket ble industrialisert.

Det er registrert over 400 arter karplanter, over 400 arter moser og om lag 250 lavarter. Vegetasjonen domineres av gresshei som i høyden går over i fjellvegetasjon. Lynghei med røsslyng og blåbær er vanlig, det er også noe krattvegetasjon med [vier](#) og einer. Færøyenes nasjonalblomst er bekkeblom (soleihov).

Færøyene ligger her

Flagg

Riksvåpen

Litt om historien til Færøyene:

De første innbyggerne på Færøyene var irske munkene som antagelig kom dit i 625. De første vikingene kom dit i 795 og det antas at de første bosetterne kom i tiden etter år 825.

For å opprettholde lov og orden ble Alltinget etablert i år 900 etter mønster fra de norske tingene på denne tiden.

Alltinget er med sitt nåværende navn, [Lagtinget](#), verdens eldste lovgivende forsamling, også eldre enn det islandske [Alltinget](#).

I 1035 tok Leivur Øssursson Færøyene i len av den norske kongen [Magnus den gode](#). Dette markerer slutten på både vikingtiden på Færøyene og på Færøyenes selvstendighet.

I 1380 går Norge sammen med sine kolonier, Færøyene, [Orknøyene](#), [Hjaltland](#), Island og [Grønland](#), inn i en union med Danmark. 17 år senere, i 1397, dannes [Kalmarunionen](#) hvor også [Sverige](#) inngår.

Ved [Kielfreden](#) i 1814 måtte Danmark avstå Norge til Sverige, mens Færøyene, Island og Grønland ble igjen i det danske riket.

I 1816 nedlegges det færøyske Lagtinget etter ordre fra den danske kongen [Frederik VI](#) etter å ha eksistert i 900 år. 26 mars 1852 underskriver [Frederik VII](#) loven om Lagtingets gjenopprettelse.

12 april 1940 ble Færøyene okkupert av England.

Etter nye forhandlinger ble det i 1948 vedtatt en lov om indre selvstyre. Færøysk ble godkjent som offisielt språk, Færøyene fikk egne pengesedler, [færøysk krone](#) og embedet som lagmann (løgmaður, Færøyenes statsminister) ble igjen innført.

[Nasjonaldagen](#) er den 29. juli, som sammenfaller med den tusenårige nasjonalhøytiden Ólavsøka.

Så var vi i gang med sightseeingen. Vi kjørte først et par km vestover til [Sørvágur](#). Det er hovedsenteret i [Sørvágs kommune](#) og har ca 1000 innbyggere. Her er en fiskerihavn med fiskemottak og filetfabrikk.

Her kjører vi på hovedveien gjennom Sørvágur.

Sauer beiter oppe i skråningen.

Her ser vi tilbake mot Sørvágur.
Det går ferge herfra til Mykines i sommerhalvåret.

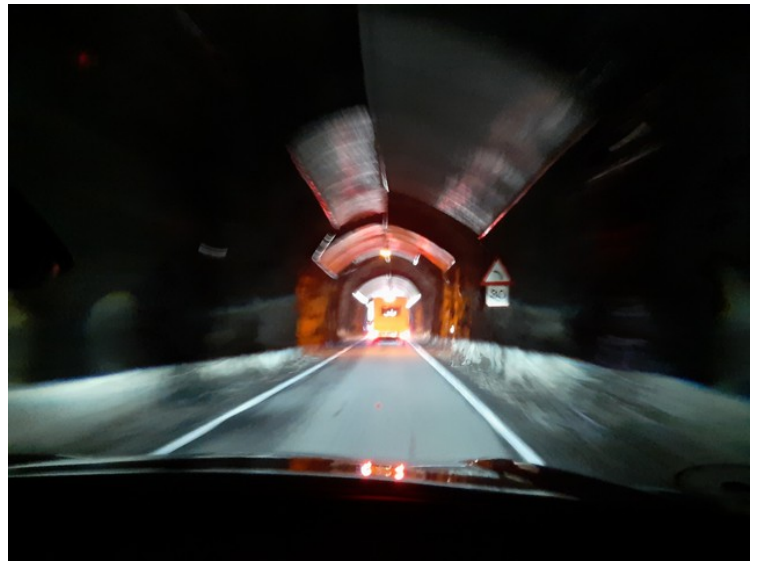
Her ser vi videre fremover.
Til venstre Tindhólmur og rett frem ser vi [Mykines](#).
Mykines er den vestligste øya på Færøyene. I begynnelsen på 1900-tallet var dette en av de største bygdene, men i 2013 var det bare 13 fastboende.
Øya er kjent for store fuglefjell.

Dette er [Tindhólmur](#).
Det er den største holmen på Færøyene.
Bak til høyre skimter vi Gáshólmur.

Litt lenger ute i fjorden kjørte vi forbi [Bøur](#).
Dette stedet hadde 73 innbyggere i 2016.
Bildet er tatt fra Google maps.

Vi fortsatte videre mot Gásadalur. Da måtte vi kjøre gjennom denne tunnelen. Den sto ferdig i 2004. Det er bare en kjørefil, men det er mange møteplasser, så det gikk greit å komme både frem og tilbake. Før måtte man gå en vandresti fra Bøur for å komme frem via land. Det er 6.6 km og det tar omtrent 2 timer å gå over fjellet.

I 1940 ble det bygget en trapp ned til sjøen. Den er veldig bratt.

I tillegg har bygda helikopter-landingsplass hvis noen trenger rask transport, f.eks. til sykehus.

Så kom vi til Gásadalur. I 2009 hadde bygda 22 innbyggere.

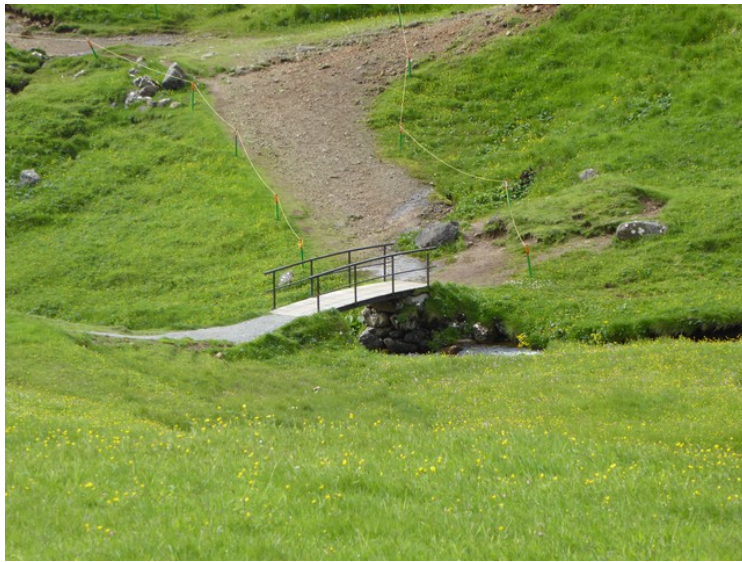
Da vi kom dit var det mange turister. Det var en buss og mange biler.

Det virket som om det store trekkplasteret her var Múlafossur for alle gikk i pilens retning.

Gásadalur.

En liten bro går over bekken som blir til Múlafossur lenger nede.

Múlafossur

Nærbilde av fossen.

Utsikt sydover. Vi ser stien nedover mot der hvor trappen begynner. Lenger ute i havet ser vi litt av Tindhólmur og vi ser hele [Gáshólmur](#).

Her går trappen nedover.
Det står skilt på toppen at det er forbudt å gå i trappen, men det var mange som ikke brydde seg om det.
Rekkverket var rustent og ødelagt.

Tindhólmur.

Det er mye godt gras å beite på her.

Her er vi tilbake i Bøur.

Tilbake til Sørvágur som ligger innerst i [Sørvágsfjørður](#).
Fjorden er ca. 3.5km lang.

Sørvágs Kirkja

Så kjører vi forbi flyplassen.
Da flyplassen ble bygget ble denne flaten valgt fordi den ikke var synlig fra havet og dermed bedre beskyttet fra tyske ubåter.

Dette er [Miðvágur](#). Stedet har litt over 1000 innbyggere og er dermed blant de største stedene på Færøyene. Vi ser tårnet på Miðvágs Kirkja.

Utsikt videre nordover i retning Sandavágur.

Her nærmer vi oss [Sandavágur](#) med ca 800 innbyggere.

[Sandavágur Kirkja](#).

Kirken er kjent for en runestein. Inskripsjonen på Sandavágursteinen forteller at nordmannen Torkil Onandarson fra Rogaland var den første som bosatte seg på stedet. Stenen antas å stamme fra 1200-tallet.

Unger leker på stranden nedenfor kirken.

Det går tunnel mellom Vágur og Streymoy. Den heter [Vágatunnilin](#) og den er den nest lengste tunnelen på Færøyene. Den var ferdig i 2002.

Vi kjørte en avstikker til [Vestmanna](#).

Den 1. januar 2015 hadde Vestmanna 1 214 innbyggere, noe som gjør bygda til den største bebyggelsen på [Norðstreymoy](#).

Vestmanna er en av Færøyenes beste, naturlige havner. Fiskeri, havbruk og maritim industri har avløst landbruket som bygdens viktigste næringsveier.

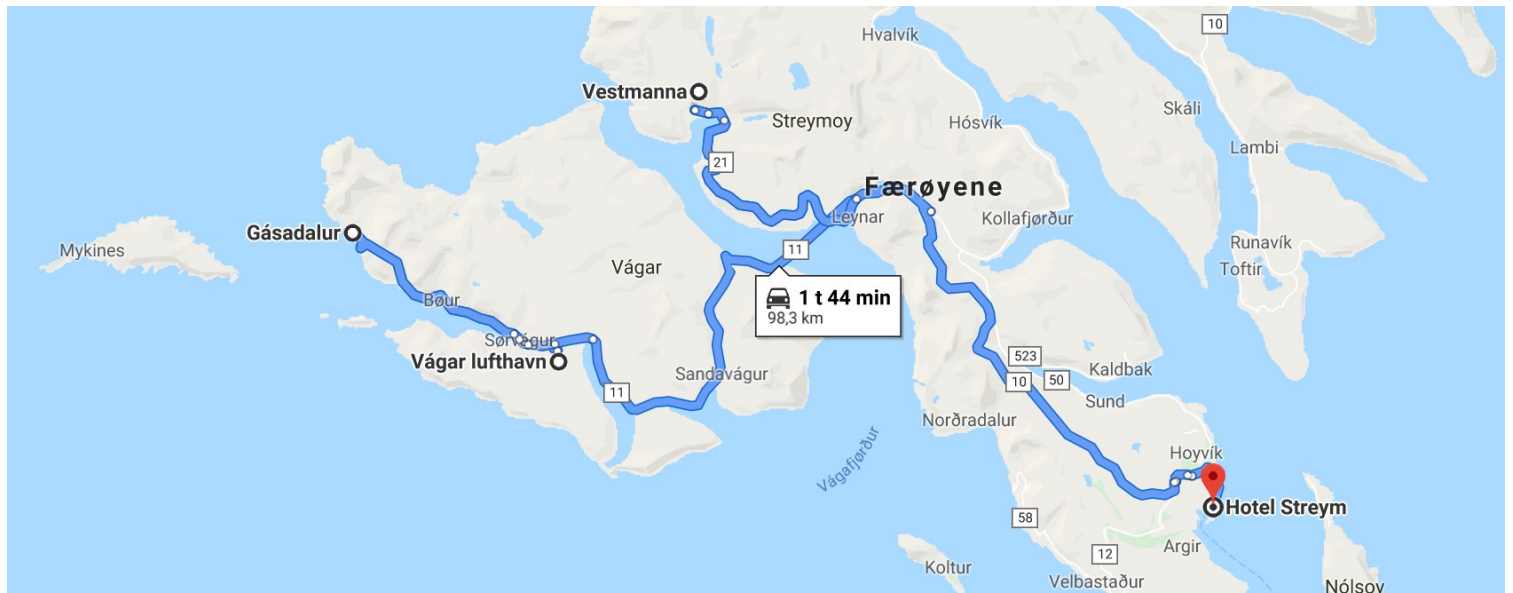
Halvparten av Færøyenes vannkraft produseres i Vestmanna

Mange turister kommer til bygda for å besøke fuglefjellene på nordvestkysten, Vestmannabjörgini.

På vei tilbake stoppet vi og tok et bilde av [Kvívík](#). Den 1. januar 2016 hadde Kvívík 379 innbyggere. De fleste av innbyggerne arbeider andre steder enn i hjembygda.

Deretter sjekket vi inn på hotellet i Torshavn. Det heter [Hotel Streym](#). Det ligger nær sentrum og det var parkering rett utenfor. Det var imidlertid et par dager at parkeringen var helt full etter at vi hadde parkert.

Da hadde vi kjørt omtrent slik som dette.

Dette var utsikten fra det rommet vi fikk i andre etasje. Vi ser [Nólsoyarfjørður](#)

Etter innsjekking gikk vi for å spise. Det var en asiatisk restaurant i etasjen under oss, så vi gikk like godt dit. Den heter [Seven](#) og de lager god og billig mat. Vi ble godt fornøyd, så vi gikk dit hver kveld.

Vi måtte selvfølgelig prøve det Færøyske ølet. Det heter [Føroya Bjór](#).

Dagen etterpå, den 2. juli, startet vi sightseeingen i byen. Her ser vi opp på fyret som står på [Skansin](#). Skansin ble bygget i 1580 og har vært en av de sterkeste festningene i Nord-Europa.

Tórshavn er Færøyenes hovedstad. Byen har en naturlig havn i le av øya [Nólsoy](#) Byen vokste fra 1500-tallet opp som handelssted omkring Tinganes, som hadde vært tingsted siden de norrøne landnåmsmennene kom dit på 800-tallet. Tórshavn fikk kjøpstadsrettigheter i 1908. Tinganes er nå sete for Færøyenes regjering, mens parlamentet, [Lagtinget](#) ligger oppe i byen.

I motsetning til mange andre trehusbyer, har Tórshavn aldri vært rammet av noen stor bybrann. Derfor finnes det mange trehus fra 1500- og 1600-tallet.

Bykjernen hadde 13 326 innbyggere den 1. januar 2019, men medregnet Hoyvík og Argir hadde byen 19 635 innbyggere, og hele kommunen 21 592 innbyggere.

Noen bilder fra byen.

Fra småbåthavnen.

Dette er Kongaminnið. En obelisk som ble reist i 1882 som et minne om det første danske kongebesøket i 1874.

Kongaminnið står på en høyde, så det er god utsikt rundt om.

Her er jeg på vei tilbake til bilen.

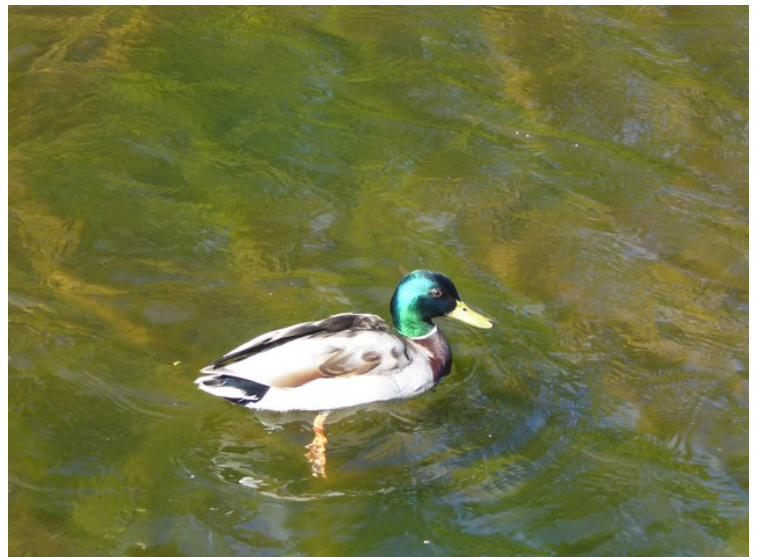

Neste stopp var ved denne kirken som heter [Vesturkirkjan](#). Den ble bygget i 1975. Den er 40.9 m høy og er dermed Færøyenes høyeste bygning.

Det renner en liten elv som heter Rættará ved kirken, og det er laget en dam i forbindelse med elven.

En statue ved dammen.

En and i dammen.

Neste stopp var ved [Dómkirkjan](#). Kirken ligger i byens eldre del, og ble oppført i 1788. Bare Ólavskirkjan i Kirkjubæur er eldre.

Rett nedenfor domkirken ligger noen trapper som heter Trappan.

Det så ut til å være populært å sitte her.

Mye folk.

I havnen rett nedenfor domkirken står en østersfisker som prøver å jage bort en ravn, som representerer det danske handelsmonopolet. Skulptør er [Hans Pauli Olsen](#).

Her holder [Føroya Fiskimannafelag](#) til. Det er en fagforening for fiskere på Færøylene. Den ble stiftet i 1911, og er dermed Færøyenes nest eldste fagforening.

Utsikt utover søndre havn.

[Hoyvikar Kirkja](#) er fra 2007. Dronning Margrete la ned grunnsteinen 20 juni 2005. Kirkeklokka er laget i Tønsberg.

Dette er [Norðurlandahúsið](#) (Nordens Hus). Huset ble innviet den 8. mai 1983, og har som mål å fremme nordisk og færøysk kultur. Kunstnere fra hele verden fremfører eller stiller ut her. Norðurlandahúsið er kjent for sin unike arkitektur med det karakteristiske gresstaket. Dette har vært en sterk, medvirkende faktor til at gresstak har fått en renessanse i moderne byggekunst på den nordatlantiske øygruppen.

Steiner utenfor.

Metallsauer.

En slags runestein.

Alle de nordiske flagg.

Vi kjørte forbi [Gundadalur](#). Det er et område for mange sportsfasiliteter. Vi kan se [Tórsvøllur](#), som er det største fotballstadion på Færøylene.

Inne på Tórsvøllur.
De fikk kunstgress i 2012.
Dette bildet er tatt fra nettet.

Stilig statue utenfor stadion.

Her er vi ved [Listasavn Færøyar](#). Det er Færøyenes kunstmuseum, opprettet i 1989. Det fikk et nybygg i 1993.

Kunstmuseet ligger i utkanten av Viðarlundin, som er den største parken og skogen på Færøylene. Parken ble anlagt i 1903 og utvidet i 1969 og 1979, men skadet i i en orkan i 1988. Parken ligger i et lunt område og mye av det som er plantet vokser ikke naturlig på øyene. For eksempel så er alle trær som vokser på øyene plantet. Nedenfor følger noen plantebilder.

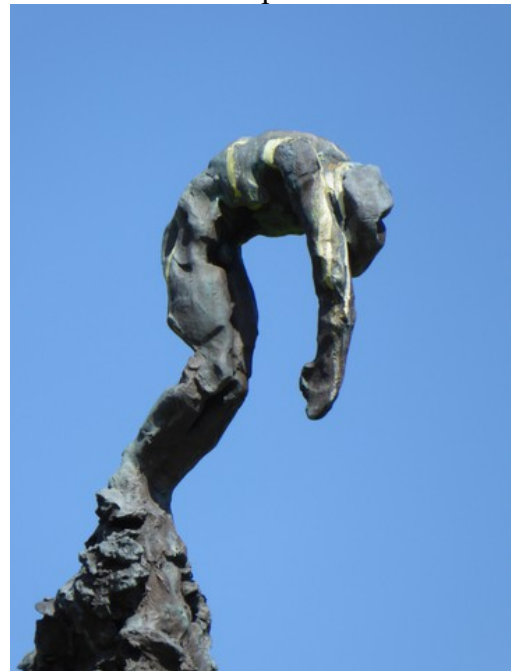
Det var flere statuer i parken. Denne heter Skuggin. Den ser slik ut på ene siden.

Den ser slik ut på andre siden.

En annen statue,

Toppen av statuen ser slik ut.

Yvir og undir vatni.

Dette er et minnesmerke over færøyske sjømenn som omkom under den andre verdenskrig.

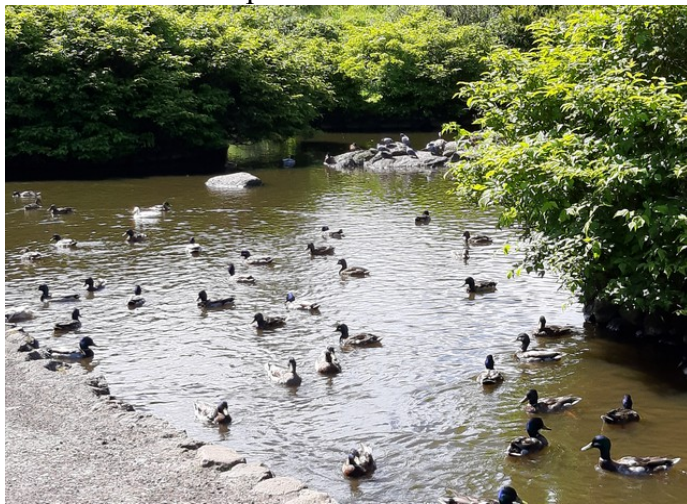
Spejlsmynd

Litt av Listasavn Føroyar.

Midt i parken var det en dam.

Mange fugler.

Inne i byen så vi disse to, Maður við torvleypi og neytakona, en mann som bærer torv i en spesiell kurv og en kvinne som bærer melk.

Et monument laget av Eyvind Dalsgaard og Jens Peter Kellermann i 1984.

Etter at vi hadde vært rundt i byen, kjørte vi sydover på øya. Her kommer vi til [Velbastaður](#). Vi ser den lille øya [Koltur](#). Det er bare to innbyggere på øya.

Noen bilder fra Velbastaður. Det er avdekket hustuffer fra vikingtiden i nærheten. Bygda har 226 innbyggere.

Ute i havet, til venstre, ser vi øya [Hestur](#). Den er noe større enn Koltur, og den har 17 innbyggere. Det er fiske som er hovednæringen. Det er litt sauehold i tillegg. Det går ferje hit fra [Gammlarætt](#) ferjekai ved Kirkjubøur.

Så kjører vi videre syddover i retning av Kirkjubøur.

Her ser vi ned mot Kirkjubøur.

Bussholdeplass med postkasse.

Utsikt nordover.

Det er ganske bratt her.

Stor driftsbygning.

[Kirkjubøurs](#) historie anses for å gå tilbake til vikingtiden på Færøyene. Den katolske kirke etablerte seg på Færøyene, og fra år 1111 var Færøyene et eget bispedømme med sete i Kirkjubøur, Kirkjubøur bispedømme. Den tilhørende presteskolen hadde stor betydning, og var Færøyenes første og eneste skole frem til reformasjonen på Færøyene i 1538. Den blivende kong Sverre av Norge vokste opp i Kirkjubøur, og gikk ved presteskolen der. Kirkjubøur skal en gang ha bestått av rundt 50 hus, men de fleste av disse ble ødelagte i en storm som raste en gang på 1400- eller 1500-tallet. Kirkjubøur har i dag 76 innbyggere.

Havnen.

Kirkefotografen i aksjon.

Kirkjubøargarður er den største kongsgården på Færøylene. Gården var sete for biskopen i Kirkjubøur bispedømme før reformasjonen. Den er blant verdens eldste bebodde trebygninger

Ólavskirkjan var opprinnelig dedikert til jomfru Maria, senere til Olav den hellige, derav navnet. Ólavskirkjan er Færøyenes eldste kirke som enda er i bruk, og var fra den ble bygd Færøyenes domkirke i den katolske tiden (1111–1537).

Fin port.

Magnuskatedralen.

Byggingen av katedralen begynte omtrent rundt 1300 under biskop **Erlendur**, men den ble visstnok aldri ferdig. I dag er det bare en ruin med ytterveggene igjen av katedralen.

Utsikt videre sydover fra katedralen.

Etter dette kjørte vi tilbake til Torshavn for se på Tinganes.
Da ble dette veien vi kjørte.

